

Dér kunne vi nemlig have fået belyst noget af det, vi oftest savner, nemlig konkrete tal og forklaringer, der måske kunne rykke noget i denne her sag. For eksempel ved vi, at økologiske fødevarer er stærkt efterspurgt ude i Europa. Det viser f.eks. nogle undersøgelser, som jeg ikke tror er særlig kendte, men som Udenrigsministeriet har foretaget, én fra Frankrig, én fra Tyskland og én fra Storbritannien, og de viser alle sammen, at efterspørgslen efter præcis den type varer er ganske stor.

Og så vil jeg lige gøre opmærksom på, at her i Danmark er vi kun lige startet med den dér produktion og med den eksport, nemlig i hele mejerisektoren, hvorimod der er stærk mangel på økologisk korn, på økologiske grøntsager osv. Jeg siger det kun for at påpege, at her er altså en mulighed for, hvis man vil, at gå ind og lave en type kvalitetsfødevarer, som vi tror på.

Dernæst – og det har flere ordførere jo også hæftet sig ved i dag – må man jo sige, at sådan som det er lige nu, har det samlede landbrug det meget dårligt. Sidste år blev der eksporteret landbrugsvarer her fra Danmark, altså selvfølgelig med industrien, for 50 mia. kr. Det samlede primærlandbrug tjente omkring 300 mio. kr. Vi ved, at gælden i landbruget er tårnhøj, og det er klart, at det er dybt problematisk for primærerhvervet som sådan, at det ser ud på den måde.

Der er også flere ordførere her, der har været inde på landbrugslovene og strukturudviklingen. Det var jo meningen med den landbrugslov, vi fik lavet sidste år, at den skulle ændre på strukturudviklingen, så man i hvert fald kunne bevare nogle af de mellemstore brug, altså de små og mellemstore er jo dem, der er flest af. Det viser sig jo nok, at det kunne den lovgivning ikke sætte en stopper for, for det er jo nogle helt andre mekanismer, der går i gang her.

Jeg tror, at vi på sigt måske også må opgive sideindustriene, og det skyldes jo selve indretningen af industrien, f.eks. i mejeribrug og andre steder, jamen man går jo ikke ud efter at ansætte flere personer. Man går ud efter at rationalisere i virksomhederne, så maskinerne kommer ind, og menneskene kommer ud. Det kan man beklage eller lade være med; så kan man håbe, at det antal mennesker i kraft af uddannelsessystemer og andet bliver anbragt andre steder.

Men det dér med at kunne fastfryse de 125.000 samlet i hele erhvervet tror jeg ikke er muligt på længere sigt.

Hvad er så svaret på alt det her? Hvordan skal vi komme ud af klemmen? Der er kun ét svar, og det hedder kvalitetsfødevarer. Vi eksporterer kvalitetsfødevarer i dag, men vi kunne gøre det langt, langt bedre, end vi gør det. Vi sender skinker til Parma. Vi ved ikke, hvad der sker med dem dernede, måske bliver de om ikke til de dyreste dyre parmaskinker så i hvert fald til et produkt, som vi måske lige så godt kunne lave herhjemme og få den merpris, som vi ellers sender det til Italien for.

Til allersidst vil jeg opholde mig en lille smule ved forslaget til vedtagelse, som vi har fået delt rundt. Jeg vil sige, at der jo ikke er nogen, der kan være uenig i, at zoonosedirektivet skal udstrækkes til at gælde virkelig effektivt i hele EU, eller at vi skal intensivere arbejdet med at få andre EU-lande til at lave lige så høj fødevarer kvalitet som os selv.

Når vi ikke kan støtte det her forslag til vedtagelse, er det jo, fordi der her lægges op til, at man tager hul på noget helt andet, der står nemlig noget om budgetmæssige krav osv., og det kan vi slet ikke starte på i dag. Så jeg vil bare markere, at vi ikke kan støtte dette forslag til vedtagelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Det var nogle fine politiske programerklæringer, som ministeren kom med ved sin tiltrædelse, bl.a. om, at vi skal sikre fødevarer, som vi ikke bliver syge af at spise osv.

Når jeg i dag hører ministerens besvarelse af denne her forespørgsel, vil jeg så mindeligt opfordre ministeren til at holde fast i sine programerklæringer. Jeg håber ikke, der sker det, at ministeren meget hurtigt lader sig sylte ind i systemet, og her er vitterlig tale om et system. Der er tale om et embedsværk, som er – det ved vi jo alle sammen godt – dybt sammenfiltret med mægtige lobbyister, og regeringen var jo blevet alt for meget syltet ind i det, før ministeren kom til.

Det er i virkeligheden også lidt kedeligt, at fru Lene Espersen ikke er til stede og kan deltage i den her debat, for det var jo fru Lene Espersen, der i de sidste par år, før ministeren tiltrådte, i virkeligheden førte den danske fødevarerpolitik. Det var i virkeligheden hende, der skrev lovtjekterne, bl.a. den nye fødevarerlov, som ministeren henviste til. Derfor er det lidt ærgerligt, at den egentlige bagmand ikke er til stede og kan deltage sammen med os andre i debatten.